

den finder Sted osv. Hele Udvalget er enigt om at anbefale det i Lovforslagets § 4 foreslaaede femiste Laboratorium, og naar et saadant kommer tilstede, vil det kunne give Politiet den fornødne Veiledning, saaledes som det ogsaa er foreslaaet af hele Udvalget. Hvad angaar den Maade, hvorpaa Politiet har at gaa frem med Hensyn til Underfølgelserne, antage vi, at der ved Laboratoriet vil kunne gives den Veiledning, der for Tiden maa kunne anses for fornøden. Til at gaa videre og til at gaa til flere Beføstninger favner man det Grundlag, som, idetmindste efter vor Formening, alene kunde berettigede dertil. Man skal ikke altid tro, at man har gjort noget Gødt, fordi man overhovedet gjør Noget; det kan ogsaa være feil, hvad man har gjort. (Hør! Hør!) Det næste Skridt, som vi — jeg mener Mindretallet under Nr. 1 — have troet at burde gaa til at foreslaa, er, at det tillades Kommunerne, — dertil sigter vort Ændringsforslag under Nr. 20, — naar de finde Trang dertil, paa deres egen Beføstning at give Politiet Assistance af nogle af Kommunerne valgte og lønede Personer, som saa naturligtvis legitimeres paa behørig Maade. Derfor der altsaa paa noget Sted skulde yttre sig Trang til at give Politiet Assistance, ville Kommunerne i saa Henseende have frie Hænder til at gjøre det. Nogle Medlemmer af Udvalget have i saa Henseende ikke havt fuld Tillid til Kommunerne, men have ment, at disse Ting hellere burde ordnes fra oven. Vi sige, som i Udvalgets Betænkning betegnes som det 1ste Mindretal, maa tilstaa, at vi i saa Henseende ikke have Grund til Andet, end at have fuld Tillid til Kommunerne. Vi tro, at den, som har Stoen paa, føler bedst, hvor den trykker, og at Kommunerne meget bedre selv kunne bedømme, hvad der er Trang til indenfor en Kommune, end man kan fra oven i de ministerielle Kontorer eller andre Steder, og vi ere overhovedet af den Mening, at saadanne Bestemmelser, der komme fra oven, mange Gange langt fra have den Virkning eller komme til at passe saaledes, som Bestemmelser, der træffes af Kommuner, der selv bedst kjende deres Forhold og vide, hvad Trang der er tilstede. Der er gjort den Indvending, at de bestaaende Kommunallove allerede nu hjemle Kommunerne Ret til at antage en saadan Assistance for Politiet. Det kan gjerne være, naar man vil studere de forskjellige Paragrafer i Kjøbstadkommunalloven og Landkommunalloven, for ikke at tale om Reglerne for Kjøbenhavn, at man da kan finde, at man mulig deri kan søge en Bemyndigelse til for Kjøbstædernes Vedkommende uden Approbation og for Amtskommunernes Vedkommende i alt Fald med Amtsrådets Approbation at ansætte saadanne Officianter, som her er Tale om. Men saameget tror jeg at kunne sige, at de Bestemmelser i Kommunallovene, man i saa Henseende vil benytte, slet ikke have havt

det for Die, og der er jo en meget stor Forskjel paa, om man skal benytte en Bestemmelse til Noget, som den slet ikke har havt for Die og søge at indfortolke Noget i de enkelte Ord, som disse ikke have sigtet til, eller om der, som vi have foreslaaet i Ændringsforslaget Nr. 18, bliver givet Kommunen en ligefrem positiv Bemyndigelse til saadanne Skridt, og hvort der tillige indeholdes en direkte Opfordring til at foretage dem, saasnart Kommunen maatte finde Grund dertil. Med Hensyn til den Maade, paa hvilken Tilfynet skulde foretages af Politiet, da er det Mindretal af fire Medlemmer, som jeg oftere har nævnt, det Mindretal, der i Betænkningen benævnes som det 1ste, gaaet ud fra den Betragtning, at man maa holde Bestemmelserne i Grundlovens § 81 og 82 om Boligens Ukræftelighed og om Eiendomsrettens Ukræftelighed i Vre. Saalænge en Mand, som sælger Levnetsmidler, ikke har paadraget sig den mindste Mistante, finde vi, at hans Bolig maa nyde fuld Beskyttelse efter Anden i Grundlovens § 81, saaledes at Politiet ikke er beføjet til at trænge ind i den eller foretage nogenformelt Undersøgelse, men alene kan gjøre det Samme, som alle andre Mennefter, nemlig kjøbe i hans Boutik de Varer, han forhandler. Den samme Betragtning, som jeg nævnte, har ledet os, forsaavidt vi have foreslaaet, at de Varer, der saaledes kjøbes af Politiet hos de forskjellige Handlende til Undersøgelse, skulde betales og det strax. Lovforslaget gaar ud fra, at der skulde finde et Regnskab Sted, at Væerne foresløbig skulde gives paa Kredit eller udtages uden Betaling, og at Betalingen først skulde ydes, saa snart det ved en senere Undersøgelse viste sig, at der intet Ansvar kunde paalægges den Paagjældende. Saalænge som imidlertid intet Ansvar kan paalægges en Mand, og man ikke kan bevise, at han har begaaet noget Uovligt, se vi ikke nogen Grund til at forlange, at han skulde afstaa sin Eiendom uden Betaling, og jeg skal tilføje, at i de fremmede Lovgivninger, jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, finder jeg ogsaa dette Princip gjennemført. Jeg har intet Sted set, at man kunde tage saadanne Varer til Undersøgelse, og at vedkommende Sælger skulde være pligtig til at levere dem fra sig uden at faae Penge for dem. Jeg nævner i denne Forbindelse i Forbigaaende, at naar der i Lovforslaget er Tale om, at Halvdelen af saadanne Prøver skulde gives tilbage i Sælgerens Besiddelse, saa have vi foreslaaet, at der skal overlades ham en til fornøyet Undersøgelse tilstrækkelig Del af Prøven. Det er naturligtvis Meningen, men man kan ikke altid saa nøie træffe, at det netop bliver Halvdelen. Det er en Bemærkning, jeg kun gjør aldeles i Forbigaaende. Underledes stiller efter vor Mening derimod Sagen sig, naar en Mand er bleven overbevist om at have gjort sig skyldig i en virkelig Forseelse af noget betydeligt Om-